

रामायणं

भावं न तस्याहमनुप्रपद्याम्

महद्विजो ब्रह्म यथा न त्यजेत् ॥ ५ ॥

नूनं ममाङ्गान्यचिरादनार्यः

शस्त्रैः शितिष् ह्येत्यति राजसौज्यं ।

तस्मिन्ननागच्छति लोकनाथे

गर्भान् विनष्टानिव शल्यकृता ॥ ६ ॥

द्वौ चापि मासौ समयावशिष्टौ

दण्डं च मे धास्यति तीक्ष्णरोषः ।

बद्धस्य बध्यस्य यथावशिष्टौ

राजापराधिरिव तस्करस्य ॥ ७ ॥

हा राम हा लक्ष्मण हा सुमित्रे

हा राममातः सह मे जनन्या ।

एषा विनश्याम्यहमल्पभाग्या

महार्णवे नौरिव वातमूढा ॥ ८ ॥

तरस्विनो धारयतो मृगस्य

व्याजेन दूषं मनुजेन्द्रपुत्री ।

नूनं विनष्टौ मम कारणौ तौ

सिंहर्षभौ वैद्युतवह्निनेव ॥ ९ ॥

नूनं स कालो मृगवेशधारी

सामल्पपुण्यां लुलुभे तदानीं ।